

Udfylder gode roller i Norge

Inde i skoven i Modum, i Buskerud amt i Norge, ligger en lille økumenisk, diakonal institution kaldet Institutt for Sjelesorg. Her har mennesker med blandt andet sorg, træthed og depression haft mulighed for at komme i mere end 30 år for at få hvile, samtaler og vejledning. I denne uge var tre danskere på besøg for at udfylde nogle gode roller som værtskab og sjælesørger, og det er ikke deres første og heller ikke sidste gang.

Tekst og foto: Trine Kvalnes

Pensionistægteparret Birthe og Gunnar Rasmussen fra Odense er værtspar nogle uger om året, mens Karen Margrethe Kirk, også fra Odense, kommer her som ekstern sjælesørger. I denne uge er de her samtidigt og bidrager til, at gæsterne på Instituttet bliver taget godt imod.

- Vi startede som værtspar i 2004 efter en forespørgsel. Vi oplever dette som en gave til os og en god opgave. Der er vigtigt for os at støtte stedet, så det kan fortsætte. Stedet er betydningsfuldt for mange mennesker, fortæller Birthe.

Får mod

Værtsparret på Instituttet byder velkommen til gæsterne ved ankomsten, hjælper dem til rette med at finde deres værelse og alle praktiske forhold.

- Vi er til stede og til rådighed for gæsterne her, og vi sørger for, at der er tændt op i pejsen, lys på bordene og gør det hyggeligt i stuerne samt får tingene til at hænge sammen – uden at tage for meget plads selv, siger Birthe.

De præciserer, at det er en stor oplevelse at se folk, som er langt nede få mod på livet i løbet af den tid, de er på Instituttet.

At være dansk er en fordel

Karen Margrethe har en anden rolle på Institutet. Hun arbejder lidt til dagligt med sjælesorgsamtaler og undervisning hjemme i Danmark og har siden 2005 været tilknyttet Sjelesorgsinstitutet både som PKU-student (PKU=pastoral klinisk uddannelse), som stipendiat under særlige vilkår og som ekstern sjælesørger.

- Det er helt afgørende for mig, at jeg på denne måde - nogle uger om året - kan have kollegafællesskab og indgå i en fagstab og dermed få inspiration omkring sjælesorgens egenart. Det er unikt for mig at have samtaler på et sted, hvor rammerne er så veldefinerede.

Det er ikke altid, at der er så mange danskere på en gang på Institutet, og på spørgsmålet om, hvordan det er at være dansk i Modums skove i Norge, er svarene optimistiske.

- Det at komme her til stedet som dansker har jeg nogle gange oplevet som en fordel. Det kunne være en udfordring med sproget, men i praksis har jeg ikke oplevet det som et problem. Tværtimod, da jeg således bliver helt anonym i forhold til konfidentens nærmiljø og relationelle sammenhæng, og dette ses ofte som en fordel, for da har jeg begrænset kendskab til kultur og kirkeliv, og ser måske med lidt andre øjne, beskriver Karen Margrethe.

Noget for danskere?

Med et glimt i øjet siger Karen Margrethe, at måske synes hendes landsmænd, at der er langt fra Danmark til Norge, men hun mener, at man gerne rejser langt efter noget godt.

- Jeg tror i bund og grund, at alle i perioder af deres liv kan have glæde af at være et sted, hvor det er muligt at standse op, få en medvandrer og reflektere over liv og tro - i det omfang, man selv ønsker, afslutter hun.

Gunnar siger, at mennesker, der har det tungt på den ene eller anden måde, og som kan have behov for at blive taget vare på, kan have god nytte af at komme på Institutet en uge eller to. Han og Birthe fortæller om en af ugens gæster, som sagde det så godt:

- "Jeg sender min bil til eftersyn, men ind i mellem trænger jeg også til at sende mig selv til eftersyn, og det bedste sted at blive tjekket er jo her på Institut for Sjelesorg!"